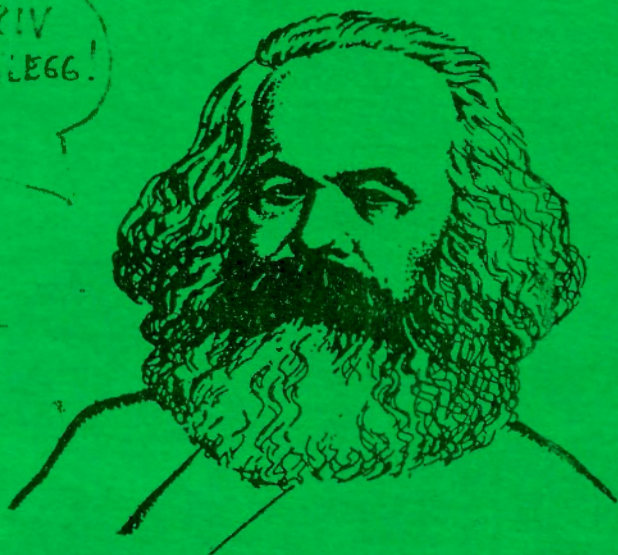

4. mai

Nr. 2 1986

SKRIV
INNLEGG!

INNHOOLD:

VEDTAK AV SENTRALSTYRET.....	s.3
OM 1.MAI.....	s.4
OM LANDSTINGET I NSU.....	s. 5
SOMMERLEIR.....	s.7
DEBATT:	
DNS OG RØD FRONT I OSLO.....	s.8
NKS I REAKSJONENS TJENESTE?.....	s.14
IRANDEBATTEN.....	s.16

VEDTAK I SENTRALSTYRET

LNS og FELLESAKSJONEN MOT P & P

Sentralstyret går sterkt mot forslaget om å melda LNS ut av fellesaksjonen. Det har vore argumentert for dette forslaget med at ein bør gå prinsipielt i mot kollektivt medlemskap i andre organisasjonar, og ein har synt til "Fri og uavhengig Fagbevegelse i samband med dette. Parallellen held ikkje. Kampen

Kampen mot porni og prostitusjon er ein svært viktig lekk i kampen for kvinnefrigjering. Det er ein kamp mot den mest opne forakten for og misbruket av kvinner i samfunnet, mot ei gigantisk haldningskampanje mot kvinner.

Fellesaksjonen er ei brei samling bak enkle krav mot porno og prostitusjon. Eit overveldande fleirtal i LNS er utan tvil samde i desse krava. Å samanlikna medlemskap i FA med svinebindinga av fagforeningane til DNA held ikkje vatn.

Ei utmelding av FA idag vil uansett bli oppfatta som svekka støtte til kampen mot p & p.

Sentralstyret pålegg NKS-medlemmar til å røyste mot utmeldingsforslaget.

Sentralstyret i NKS

1.MAI ER HER IGJEN!!!!

1.MAI

I følge vårplanen er 1. mai ikkje ei prioritert stor oppgave.

Samtidig er det slik at på denne tida er rusht med Renteaksjon og landsmøter over.

Det er og slik at me har ein bra politikk for dagen, og at "sumoen" berre har DNA-tog å tilby dei progressive studentane.

1. mai jobbinga er allerede i gang. for partiet sin del.

Kva skal me gjera for å få ein stor studentseksjon/mange studentar i kamptoga ??

Her kjem ein del idear. Dei kjem på bakgrunn av ein diskusjon med partiet. Eindel er kanskje ikkje aktuelle overalt, men er eit utg. pkt. for diskusjon.

Studentane har alltid slutta opp om FFF/FS etc. toga, men sjelden som studentar. Det er dei allmennt progressive som går, langt inn i t.d. Sosfronten sine rekker. Dei går i lita grad i "Studentseksjonen", men i Anti-Imp, Kvinne, Homøe, osv.

Dette er naturleg, så lenge det ikkje er nokon bevegelse/kamp i studentmassen.

I 1981, etter dei store aksjonane mot renter i studietida, var det i allefall i Oslo ein stor studentseksjon, samanlikna med åra før og etter. Det spesielle var at det var folk som hadde vore aktive i aksjonen som var "det nye" innslaget. Dette var i det tilfellet eg kjenner til folk som ikkje hadde gått i 1 mai tog før, eller som vil le gått i DNA/SV-toget viss ikkje "alle dei andre" gjekk i FFF-tog.

Renteaksjonen og andre studentaksjonar varierer i styrke og breidde rundt om i landet. Det er uråd å leggja planer felles for alle, og heller ikkje rett utifra våres relativt låge satsing på 1.mai.

Men 1.mai er og ein anledning til å styrka NKS, -både ved å få dei vaklande til å velge rett tog, få folk til å gå i tog, og gjennom diskusjonane rundt det.

Forslaget tar utgikk i typen studentar me kan mobilisera. Om det er fleire så ta med dei og.

DEI VAKLANDE

Allmennt progge, men veit ikkje kva tog dei skal velge. Desse bør me konfrontera med kva det andre toget står for, gjennom diskusjon viss me veit kven dei er, og via veggaviser/innlegg i dei lokale studentavisene.

Eks.: Er du for boikott ? Ikkje gå i tog med LO-toppen som seier nei til det.

Er du for ein fri og uavhengig fagbevegelse ? For 6 timarsdagen med full lønnskompensasjon ? osv.osb.

Grip fatt i feilaktige paroler i DNA-toget og bra i vårt tog, eller syn hulheten i "dei ålreite" parolene i LO -DNA-toget.

MOBILISERING UTFRÅ EIGEN KAMP

Der det er/har vore kampar på gang må me gripe fatt i desse, allmennt med flygeblad/veggaviser og i disk, med dei som har vore aktive. Desse er viktige å få invitert på eit stiftelsesmøte, som må annonserast godt. Det hadde vore fint å ha noko klart i samband med aksjonar.

Eks: Flygeblad 13. mars. KAMPØN ER IKKJE SLUTT. me fortsetter 1.MAI. Stiftelsesmøte for studentensFFF..

MOBILISERING UTFRÅ SPEIELLE PAROLER UTFRÅ FAG

På einiskilde fagområder er det tradisjonar på fagleg kamp. På andre kan det vera ein ide å ta utgikk i faglege saker i 1.mai arb.

Eksempel som kjem er meir eller mindre gjennomtenkte - tenk sjøll!

SJUKEPLEIARAR; MOT NEDSKJÆRING FOR UTDANNING IKKJE GRATISARBEID (Møte med folk utafra eller lok. eller berre parole vedtatt lokalt)

JUSS; MØTE OM KLASSEJUSS

KRIM; MOBILISERING til paroler om rettsvern, fengselsforhold osv.

LÆRERSKOLEN; Om ressursmangelen eller om skolens klassekarakter. Paroler sammen med lærere.

Dei einiskilde fagarkrev styrke av fagområdene, fleire lærarar, ress.osb.

FREMME STUDENTANE

I den seinare tida har det kome opp gjerle dømer på korleid den statlege rasismen rammer denne gruppa. Dei bør kontaktast særskild. Dei vil neppe stille som gruppe (FSU) men det er heilt sikkert mange som er aktuelle.

GOD 1. MAI!!!

SSAU

LT. ARBEIDET I NSU.

Interessekamp arbeidet er NKS viktigste eksterne arbeidsoppgave. I tillegg til renteaksjonen som er en sentral oppgave for hele organisasjonen, skal alle lag med NSU medlemmer stille til valg til NSU Landsting.

I forbindelse med dette er det avholdt en IK konferanse for alle aktuelle delegater til NSU landsting. Konferansen hadde kort oppsumert oppe følgende saker: Universitet og høgskolesaker, studiefinansiering (med vekt på inntektsavhengig tilbakebetaling(IATB)), Velferdsloven, forslag til arbeidsprogram for NSU og taktikken og arbeidet fram mot Landstinget.

Konferansen vedtok følgende politiske linjer/forslag til NSU LT på endel viktige saker.

- 1) På allmøter og i diskusjonene fram til NSU Landsting(LT) skal vi gå offensivt ut mot IATB, for å vise studentene at det er en grunnleggende forskjell på kravet om IATB (som er et omfordelingskrav) og våre krav om økte rammer som retter seg mot staten. Politisk er det uhyre viktig å avsløre hva slags tankegang IATB er et uttrykk for. Taktisk er det viktig å gjøre det nå fordi Sos. front er på defensiven, andre interesseorganisasjoner har gått mot kravet og fordi FAFO-rapporten om IATB er like om hjørnet.
- 2) Arbeide for at lov om organisering av velferd for elever og studenter skal bli avvist. Hvis den allikevel blir vedtatt skal vi gå inn for en aktiv landsomfattende boikott av loven, dvs. at studentenes representanter i samskipnadene må trekke seg fra sine verv.
- 3) Støtte til utenlandske studenter. Alle utenlandske studenter skal ha rett til å søke om opptak ved norske univ. og høgskoler samt at bevilgningene må øke slik at opptaket av utenlandske studenter kan øke. Hvis ikke disse kravene innfris må aksjoner settes i gang.
- 4) Solidaritetsaksjon til støtte for Sør-Afrika og en for Afghanistan.
- 5) Utredning om jenter i høyere utdanning, samt deltakelse i 8.mars arr.

VALGA - POLITISKE SITUASJONEN FORAN LT

Det kanskje viktigste som har vist seg i valgene til NSU LT er at "venstresida" eller sos. fronten står svakere enn noen gang. Dette er viktig fordi sos. front har kontrollen og grepet om NSU i lang tid. At de er sakteviser seg ved at de har problemer med manglende rekruttering, store motsigelser på viktige saker(f.eks. velferdsloven) og manglende propaganda. I Oslo ved fag hvor sos. fronten tradisjonelt har stått sterkt har de i år hatt problemer med å stille lister til valga. I sitt forslag til arbeidsprogram legger de fram en politikk som er svært lik våres (f.eks. mener de nå at studentene har felles interesser, at det må føres kamp mot nedskjæringer og at allmøtene må styrkes). Sos. front står altså helt klart mye svakere politisk og organisatorisk enn tidligere, men vil nok fortsatt være den enkeltgruppering som har flest delegater på LT.

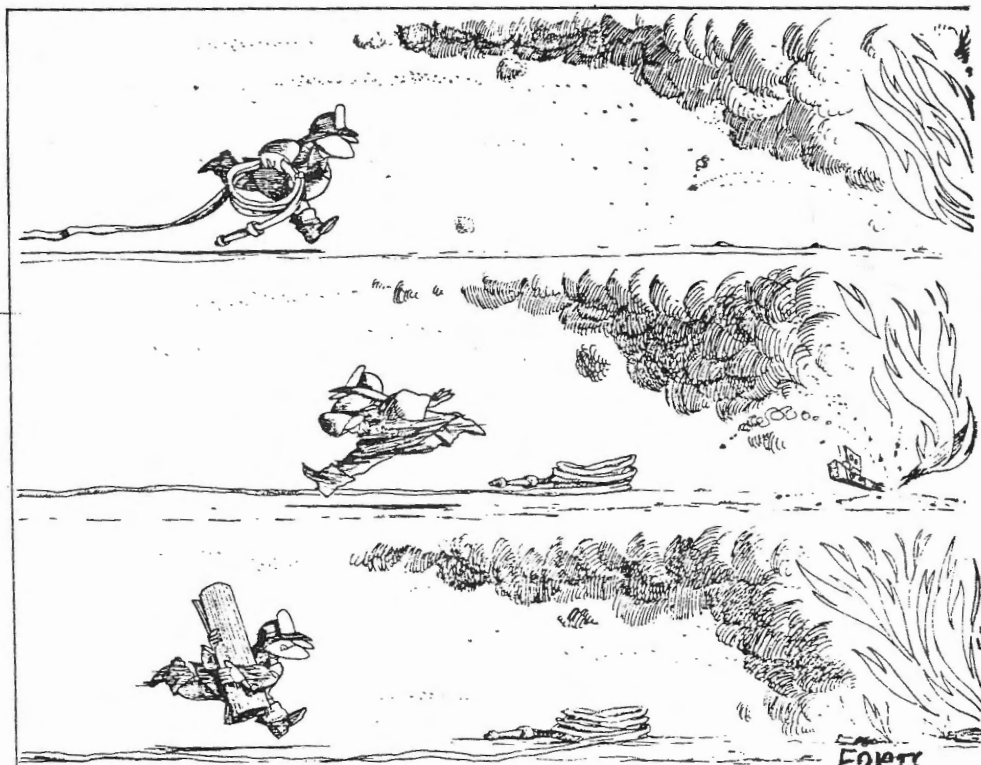
De konservative prøver seg på en politisk offensiv gjennom "Nytt-NSU". Selv om de har styrka seg ser det ikke ut til at de vinner noen nye bastioner (prøve offensivt i Tromsø, men tapte) og har lite gjennomslag for sin organisasjons-modell, som de antagelig vil stå svært isolert på, på LT.

Vi har jobba bra med IK flere steder og har tatt delegater, også delegater vi ikke hadde ifjor. Andre steder har vi blitt skvisa bl.a. av uavhengige sos. frontere. På enkelte fag hvor vi har stått sterkt, har vi gått tilbake, mens vi har tatt nye delegater andre steder.

Flere fag/læresteder har hatt oppe LI saker på allmøtene og fått

gjennomslag for våre krav til studiefinansiering, boikott av velferdsloven og støtte til utenlandsstudentene (Oslo: Psykologi, historie og krimnologi). Hovedallmøtet i Tromsø har gått imot "nytt-NSU". Mot IATB har vært reist flere steder i Oslo. Sos. fronten har vært svak i sin argumentasjon for IATB og vi har mer eller mindre fått gjennomslag for våre argumenter. Vedtak vil komme opp på allmøtene før LT Samla sett il vi stå sterkere på LT i år enn i fjor, og vi vil ha flere delegater. Vi har vært aktive og ledende i Renteaksjonen (i alle fall i Oslo), som vi kan bruke for å få gjennomslag for ei kamplnje for våre krav til studiefinansieringa og mot IATB. Hvor stort gjennomslag vi får avhenger i tillegg ikke minst hvor flinke vi er til å argumentere for våre krav fram mot LT, på allmøter, veggviser osv. de faga/lærestedene som enda ikke har hatt oppe studiefinansiering, IATB, velferdsloven etc., er det av stor politisk betydning at dere tar dette opp på allmøtene fram til LT. Vi må gå offensivt ut med vår politikk, reise diskusjonen (der hvor sakene ikke har vært tatt opp før), være godt forberedt og evt. utsette vedtaksforslag til et seinere allmøte slik at sakene kan bli skikkelig diskutert. I mellomtida er det viktig å få ut informasjon og propaganda til studentene. Renteaksjonen er en ypperlig anledning til å diskutere utdannings politikk og studiefinansiering med folk, og fremme vedtak på allmøtene.

Trine

SOMMERLEIR

Som folk sikkert har sett i HMG er dato for sommarleiren fastsatt. Det vil bli enten Kragerø eller Risøya (utafor Lyngør) som blir åstedet. Men: Om stedet ikkje er avklara ennå så bør sommarleirmobiliseringa starte i NKS, i første omgang.

Temaet blir, som før nevnt: SOSIALISME - UTVEG ELLER BLINDVEG.
Hovedtemaet er meint å ta opp:

- Dei historiske erfaringane med dei sosialistiske landa, - både dei gode (kva skjedde faktisk i t.d. Sovjet etter revolusjonen) og dei dårlege (både ting som skjedde mens landa framleis var sosialistiske, mulige årsaker til kontrarevolusjon, kva vil vera likt / ulikt i eit sosialistisk Norge ?

- Er sosialismen løysinga for Norge og resten av verda ?

Her vil det bli lagt vekt på Norge og det er når det gjeld Norge, ikkje minst Norge idag, at me er mest defensive, det er lettare å argumentere for at fascistiske land, eller land med ekstrem fattigdom treng sosialisme enn rike sosialdemokratiske Norge...

Me vil ta utgikk i Norge idag og ikkje i eit gjennomdatatisert framtidssamfunn eller i ein rykande ruinhag.

TA OPP SOMMERLEIR PÅ FØRSTE LAGSMØTE.

JO FLEIRE SOM BESTEMMER SEG TIDLEG, JO LETTERE Å FÅ MED MANGE!! -
DISKUTER MED FOLK OM PLANLEGGING AV FERIE/JOBING'STILL MÅLSETTING
FRÅ DITT LAG OG FRÅ DISTRIKTA;

PÅMELDINGSLAPP

Seminar:

Det er førebels vedtatt to :
Eit om IRAM (med T.Linstad forhåpentlegvis)
og eit om Progressive Gutar si rolle i kvinnekampen. Det tredje er ikkje bestemt ennå.

Meir Fritid ???

I fjor vart leiren kritisert for å vera for stram.

Det er meininga

- å avgrensa hoveddiskusjonen meir, både i omfang og tid

- å berre ha tre seminar, uansett protester/gode forslag fra leirens masser etterkvart.

Om folk vil diskutere andre ting i tillegg/lage kultur/bade osv. skal det bli tid til det.

Påmelding.

Det er viktig at alle så tidleg som råd får diskutert sommerleiren.

Dei fleste er allerede nå igang med å planlegge ferie/feriejobbing.

Sommarleiren er eit stort løft for NKS, men gjev og bra utbytte for dei som kjem. Mens: ME SKAL VERA MEIR ENN 45-50 IÅR!!!

Detter spesielt ei utfordring til

a) Distrikta

b) Folk som ikkje har vore på leir på ei stund

c) Nye medlemmer

d) Dei som var med i fjor

PÅMELDING TIL NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND'S SOMMERLEIR.

NAVN:.....

ADRESSE:.....

Sendes til: Norges Kommunistiske Studentforbund

Gateborgt. 8 0566 Oslo 5

DEBATT

TIL DISKUSJONEN OM NKS/RAUD FRONT I DNS;

RAUD FRONT SKAL GJØRE ALT SOM ER MULIG FOR Å STILLE KANDIDATSTYRE TIL VALG I DNS!

Bakgrunnen min i denne diskusjonen er at jeg har jobba mye med RF/DNS det siste året. Nå jobber jeg ikke med RF, men med renteaksjonen og med verving på faget. Jeg går ut fra som et reint faktum at IK og verving skal være hovedoppgavene for NKS i tida framover (lår..2år..?) og at dette er en helt nødvendig prioritering av kreftene våre.

Jeg mener at problemstillinga om RF skal stille kandidatstyre til valg i DNS våren 86 eller ikke, er feil problemstilling i diskusjonen om NKS og RF. Bakgrunnen for denne problemstillinga er at flertallet av de aktive folka i RF-Oslo idag er NKS'ere. Og derfor kan NKS bestemme om RF skal stille til valg eller ikke allerede på RF-allmøtet 11.mars. Saken er at NKS utfra prioriteringen av IK/verving, og akutt mangel på folk, ikke har nok folk til å fylle et kandidatstyre og enda mindre til å støtte opp et RF-styre i DNS hvis kandidatstyret skulle vinne valget. Jeg mener dette er riktig prioritering.

Utfra dagens prioritering kan NKS ikke bestemme at RF skal stille til valg fordi NKS har ikke krefter til å følge opp en sånn forpliktelse. Idealet er selvfølgelig at NKS både skulle ha krefter til IK/verving og til stille og støtte fullt opp om et RF-styre. Men, at NKS må nedprioritere RF, er ingen grunn til at NKS skal bestemme at RF ikke skal stille valg, og dermed ikke drive valgkamp.

Jeg mener hovedproblemet er: Har NKS noen folk som har lyst til å jobbe med RF? Går det utover NKS' prioriterte oppgaver at disse folka jobber med RF, eventuelt i hvilken grad? Og, hvor mange NKS'ere kan NKS sette av til RF-jobbing? Det finns faktisk noen folk idag, som er lite på faga sine av forskjellige grunner, som er helt begrensa resurser for NKS til IK og verving, men som har lyst og anledning til å jobbe med RF. NKS må avgjøre hvilke folk og hvor mange NKS'ere som maksimalt kan settes av til å jobbe med RF. Deretter får vi finne ut hvor mange folk, NKS'ere og uavhengige, som finns til RF-jobbinga. Raud Front i Oslo blir på denne måten nødt til å legge opp den videre jobbinga si etter de mulighetene som faktisk foreligger.

Jeg ser det som en mye bedre framgangsmåte at NKS legger fram for de uavhengige folka på RF-allmøtet at NKS har begrensa med ressurser til å bruke i RF-jobbinga, og på den måten klargjøre det reelle grunnlaget som RF kan bygge videre på, enn at NKS en gang for alle skal bestemme at RF ikke skal drive valgkamp. Jeg mener det ville være feil politikk, og et slag i tryne på de uavhengige folka. Dette skal jeg begrunne nærmere.

RF-styret i DNS høsten 85 hadde lagt opp et møteprogram av typen "klassisk DNS" uten å ha tatt de helt store diskusjonene. Styret var underbemanna helt fra starten av og drukna snart i møteadministrasjon. NKS måtte støtte opp og bruke nye krefter på å gjøre gjennomføringa av programmet og møtene så bra som mulig. Resultatet blei bedre enn det DKSF har klart seinere, men jobbinga skjedde på helt feil premisser, både for NKS og for RF. NKS la inn mye krefter for å markere en svakt definert RF uten at denne jobbinga bidro til å styrke NKS. Det er ikke studentenes dagkamp vi forholder oss til i den store kassa Chateau Neuf. NKS er ikke til for RF's skyld. I realiteten holdt NKS liv i en RF som ikke var større enn DNS-styret. En RF som ikke hadde krefter til å drive politisk kamp i DNS. Samtidig gjorde ordninga at RF's politiske grunnlag blant studentene forble oversett og uproblematisert.

Ut fra denne situasjonen var det riktig å ikke stille til gjenvalg. En diskusjon og avklaring av forholdet mellom NKS og RF var helt nødvendig. Hvis RF skal stille til valg i DNS igjen, må det skje på andre premisser enn de som lå til grunn for det forrige RF-styret.

For å komme vidare er nødvendig å ta opp og diskutere hva som er vitsen med RF. I hvilken grad NKS skal prioriterer å sette av krefter til RF-jobbing er avhengig

DEBATT

av en vurdering av RF's politiske betydning. Hva kan RF brukes til og hva slags jobbing krever dette? På samme måte må vi avgjøre om RF skal stille til valg eller ikke utfra hva vi vil med en valgkamp. Når vi veit hva som er viktigst i RF-jobbinga, er det også lettere å vurdere i hvilken grad RF kan jobbe uavhengig av at NKS setter av mye folk til RF.

Utgangspunktet for debatten om NKS/RF har for det meste vært at NKS = RF. At det med enkeltunntak har vært NKS'ere som har sittet i RF-styret, og at det har NKS som har holdt oppe RF som RF's organisasjonsgrunnlag. Dette tilsvarer situasjonen før jul: På den ene sida i diskusjonen står de som ikke vil ha situasjonen fra høsten 85 om igjen. NKS skal ikke binde opp kreftene sine på denne måten en gang til. De går derfor mot at RF skal stille til valg i DNS nå. På den andre sida står de som mener at NKS må gripe sjansen nå og mobilisere fullt mot DKSF, og for at RF skal kunne ta tilbake styret i DNS til høsten. De påpeker det viktige i at DNS har en rød profil og betydningen av solidaritets- og støtte-arrangementer.

Jeg mener denne problemstillinga er et blindspor for den videre debatten og et uttrykk for idealisme. NKS ≠ RF! Noe som må få konsekvenser både for politikken til RF og måten som RF organiseres på. Dette er særlig viktig når det er NKS' resurser som er utgangspunktet. Vi må framover og ikke tilbake til situasjonen før jul. NKS har ikke blitt mye sterkere enn den gangen. Det må få konsekvenser for RF-jobbinga. Men for å finne ut hva slags konsekvenser må vi se nærmere på det særegne grunnlaget for RF-jobbinga.

Dette semestret har RF gått i opposisjon i DNS. Samtidig har RF organisert seg uavhengig av NKS med 6 - 7 folk, både uavhengige og NKS'ere, fordelt på et arbeidsutvalg og en avisredaksjon. AU arrangerer egne åpne møter og forberedelsesmøter til DNS-møtene. Raud Front Avisa har kommet med et nr dette semesteret og skal gi ut et mer. DKSF i styreposisjon har fått flere medlemmer til DNS enn på lenge, for tida ca 1400. Det er langt flere arrangement i DNS- regi dette semesteret og antallet studenter som går i DNS har øka noe. Oppslutningen om de politiske møtene eller medlemsmøtene er som før, men det er andre folk som går der. I og med at RF nå har DKSF å markere seg imot, er det et reelt grunnlag for politisk debatt i DNS. DKSF har overtatt styret i DNS på et tidspunkt da økonomien og mulighetene til DNS er bedre enn noen gang. Det er lite trolig at de vil trekke seg med det første. For tida er DKSF's organisasjonssekretær også organisasjonssekretær i DNS. Noe som tyder på at de forsøker å bygge seg opp gjennom å sitte med DNS-styret samtidig som de kjører en "upolitisk" profil utad i DNS.

Huset Chateau Neuf blei bygd som et kulturhus for hele byen takket være Jan P.Syse. Det er svært og tungt å drive. Det passer bedre til borgerklassens revyer, enn til å huse et studentersamfunn. Det er bare etter lang kamp DNS idag eier huset, og mesteparten må leies ut.

-Husets størrelse gjør det mulig for DNS å lage svære offentlige markeringer i viktige politiske saker gjennom å arrangere støttekonserter og solidaritetsmøter. -Men husets størrelse gjør også at avstanden mellom aktivitetene i DNS og studentenes dagligdag blir stør. Noe som gjør det vanskelig å mobilisere studentene til de politiske debattene. Det er viktig å huske på at grunnlaget for debattene i DNS ligger i nivået på den ideologiske kampen utafor Chateau Neuf.

Raud Front har aldri vært en egen organisasjon. ^{Men} RF organiserer ikke som NKS studenter til kamp for egne interesser og for sosialismen på universiteter og høyskoler. RF består av en kjerne folk (det har alltid vært NKS'ere) som driver ideologisk kamp i forhold til DNS.

La oss se litt nærmere på arven fra 70-åra og utviklinga av den ideologiske kampen fram til i dag: I begynnelsen av 70-åra var det et svært oppsving i studentbevegelsen på bakgrunn av en allmenn skjerping av klassekampen i Vesten. Denne bevegelsen var sterkt ideologisk prega. Inntrykket av arbeiderkamper i Europa og i Norge, EEC-kampen og Vietnamkrigen, førte til ei rask radikaliserings.

DEBATT

Studentbevegelsen var ei form for klassekamp, men nesten helt redusert til kamp i overbygninga; solidaritetsbevegelser med Vietnam, kritikk og kamp om kulturen. Det var ikke klassekamp i basis: Dvs. klassers kamp for sine direkte økonomiske og politiske klasseinteresser.⁴ Klassemessige begrensninger, politisk uskarphet og naivitet, en svært indirekt klassekamp konsentrert om ideverden uten noen tvingende livsnødvendig karakter for deltakerne⁵. Sånn oppsummerer Øgrim de svake sidene til studentbevegelsen i boka Den Vestlige Maoismens Sammenbrudd... . Det var oppsvinget i studentbevegelsen og det høye nivået på den ideologiske kampen som gjorde RF's viktige kamp om studentenes huer mulig i et fullstappa Chateau Neuf.

Midt på 70-tallet kom så nedgangen i studentbevegelsen, men imellomtida var AKP(ml) blitt danna. Innholdet i den politiske kampen til studentene blei forandra og tyngdepunktet for den flytta seg. Proletariseringskampanjen var et klart resultat av at studentbevegelsen langt på vei hadde utspilt sin rolle. I hvertfall var Universitetet i Oslo snart blåst for RF-aktivister.

Stadig større arbeidspress, trangere økonomiske kår og deltidsarbeid har prega studentenes liv. Dette blir ofte brukt til å forklare den manglende interessen for politisk kamp blant studentene. Men dette står i motsetning til at studentene idag har større grunn til å slåss for egne interesser enn noen gang. Siden 70-åra har den ideologiske kampen blant studentene vært inne i en alvorlig bakrus. RF i DNS har stått mot utviklinga og forsøkt å holde idealene fra de gyldne åra i hevd, uten å ta konsekvensene av forutsetningene for den ideologiske kampen blant studentene har forandra seg. Når studentavisa Universitas behandler RF som en Dinosaur, er det mye riktig i en sånn beskrivelse. Det er på høy tid at vi tar opp måten som RF jobber på til kritisk vurdering.

Da må vi vurdere begge sidene ved RF-jobbinga og se dem i sammenheng. Den ene sida er at DNS kan brukes som et offentlig fora nesten helt uavhengig av nivået på studentaktiviteten. Den andre sida er å bruke DNS til debatter hvor utgangspunktet er den ideologiske kampen blant studentene, for å skjerpe nivået på denne kampen. I RF's storhetstid var det sammenheng mellom disse to sidene ved at studentene tok stilling til de viktigste spørsmåla i samtida i de politiske debattene i DNS og gjennom støttearrangementene. I dag er det også sammenheng mellom de to sidene, men nå består den i at studentene slutter opp om DKSF's festlige "upolitiske" DNS. Jeg vil påstå at RF ikke utgjør noe reelt alternativ til DKSF idag. Det er DKSF som leder dagens studentbevegelse inn i DNS, og RF kan bare markere seg i opposisjon til et sittende DKSF-styre. Majoriteten av studentene er ikke politisk konsoliderte eller de har gått til høyre. Dette er situasjonen som RF må ta utgangspunkt i.

Når lederen for RF Kjetil Strand i en artikkel i KK 26.feb argumenterer for at RF må ta tilbake Styreposisjonen i DNS, er det bare DNS som offentlig fora han forholder seg til: Et rødt DNS er viktig 1) som inspirasjon for det politiske støttearbeidet i Norge, 2) for at solidaritetsarrangementer og politiske tilstelninger skal være sikra lokaler og 3) pga. den reine økonomiske støtten som DNS kan yte til politiske kamper. At det er liten støtte blant studentene for et sånt program, og hvordan en sånn støtte da skal sikres, tar han ikke opp. Dette er en alvorlig mangel som leder fram til et par bemerkninger.

Hvis dette skal gjennomføres forutsetter det at både folk i NKS og i partiet får direktiv om to klipp og om å stemme for RF på generalforsamlinga. Men hvem er det som skal holde oppe dette RF-styret når det først er valgt? Det trøngs mer folk for å klare dette nå enn det gjorde for ett semester sida. NKS har ikke krefter til dette.

Dette valgopplegget setter ikke den politikken RF skal føre i opposisjon i sammenheng med arbeidet for å bygge opp et styrealternativ. Kampen for å ta styreposisjonen må nødvendigvis få konsekvenser for politikken til et RF-styre. Her blir politikken til et RF-styre tatt som en selvfølge. Den forutsettes som kjent og som noe alle RF'ere er enige om i utgangspunktet.

DE BATT

Dette opplegget forholder seg ikke til dagens studenter og tar ikke hensyn til nivået på den ideologiske kampen blant studentene. Dette opplegget er forelda!

Hva slags politikk har RF-styret hatt det siste året? Studentene er ikke mobilisert på politisk kamp eller på RF idag. NKS i Oslo er heller ikke spesielt mobilisert på RF. RF har bestått av en liten gruppe NKS'ere fra Blindern og Sentrum i Oslo og i tillegg noen få uavhengige. NKS har ikke noen formulerte synspunkter på allmennpolitiske saker. Politikken til et RF-styre dvs. møtetemaene og vinklingen på sakene, blir stort sett bestemt av hva de folka som sitter i styret mener om sakene på forhånd. Det er idealisme å tro at et RF-styre som jobber i et politisk vakuum i DNS skal kunne være høyt heva over de rådende ideologiene og kunne trenge jupt ned i vanskelige spørsmål helt aleine. Det er ikke stor hjelp i å ha en allmenn politisk plattform hvis en ikke veit hva disse sakene betyr konkret idag. Folka i et RF-styre er like prega av den rådende ideologien som alle andre. Og hvis RF skal jobbe utfra allmenne bra standpunkt uten å gå inn på hva disse betyr for folk idag, er de effektivt avskjært fra å lage bra politikk i DNS. Selv om ordlyden er derfsamme, er det sansynlig at innholdet i parolene "Enheter studenter og arbeidere på klassekampens grunn" og "Nei til all kvinneundertrykking" er forskjellig idag fra hva det var i 70-åra.

Disse allmenne bra standpunktene får den funksjonen at de avspeiler hva som til enhver tid skjer innafor ML-bevegelsen. Partiet er styrken vår, men hva betyr disse standpunktene i det praktiske livet til studentene idag. Jeg tror ikke at RF klarer å jobbe selvstendig med politikk hvis RF ikke forholder seg til de viktigste kampene blant studentene. RF blir lett et passivt etterslep etter partiets allmenne målsettinger og offer for den rådende ideologiske situasjonen blant studentene samtidig.

Dette er vist et 10 år gammalt traume: Hva vil det si - hva betyr det å være student i ML-bevegelsen? Dette spørsmålet må settes på dagsorden. Jeg kan ikke godta at uviljen mot å svare på det skal være noen begrunnelse, hverken for storslagen RF-nostalgi eller for å legge ned RF en gang for alle.

Da er vi framme ved det standpunktet som sier at RF ikke kan stille til valg fordi NKS ikke har krefter til å drive et DNS-styre. Dette synet tar også utgangspunkt i DNS som et offentlig fora, uten å vurdere en RF-valgkamp i forhold til å bygge RF på den ideologiske kampen blant studentene. Er det så sikkert at RF må ta styreposisjonen hvis RF går inn i en valgkamp? Er det sånn at RF ikke kan markere seg i en valgkamp i det hele tatt fordi NKS er forplikta til å sørge for at RF vinner denne valgkampen? Har ikke RF noe annet å bygge på enn direktiv om to klipp i NKS?

Jeg er enig i at NKS ikke kan prioritere å bruke mye krefter på RF i DNS, enten RF sitter med styret eller ikke. Men den viktigste grunnen til at det er vanskelig for RF å ta styreposisjonen i DNS, skyldes ikke at NKS har lite krefter, men at nivået på den politiske og ideologiske kampen blant studentene er lav. Det finnes ikke noe Rødt alternativ til DKSF idag. Å legge oppgaven å være et sånt alternativ på skuldra til NKS, er å forsøke å holde liv i en illusjon. Men dette betyr ikke at RF er u viktig. Det betyr at utgangspunktet for RF-jobbinga ikke kan være styreposisjonen i DNS eller ikke styreposisjon. Utgangspunktet må være å bygge opp et reelt alternativ til DKSF. Dette må i stor grad skje uavhengig av NKS.

Grunnlaget for å bygge opp et reelt Rødt alternativ finnes, men det forutsetter at RF forholder seg til dagens studenter og tar utgangspunkt i de debattene som reiser seg her. Den største svakheten ved RF har i lengre tid vært manglende evne til å konkretisere og aktualisere standpunktene sine.

DEBATT

De som trekker som konsekvens av resurssituasjonen til NKS at RF ikke kan drive valgkamp i DNS, tar fra RF det viktigste midlet til å fremme politikken sin. Dette er i praksis ei linje for å legge ned RF. Hvis RF skal kunne fremme politikken sin må det skje i forhold til det fora som RF faktisk fungerer i. Om RF er sterk nok til å stille kandidatstyre etter endt valgkamp er en annen sak. Det viktige her er at RF ikke kan bygge seg opp, trekke inn nye folk eller danne allianser hvis det ikke er for å vinne styret fra DKSF. Hvem vil se vitnen med en front som på forhånd har bestemt seg for å tape. Hvis RF må trekke seg fra styrevalget på generalforsamlinga pga for lite folk, så har vi ihvertfall fått fremma politikken og går ned med flagget til topps. Da skjønner kanskje også uavhengige folk at det er nødvendig å støtte RF mer aktivt. En opposisjon må være reel, annet er sosialdemokrati. Heller ikke dette synet ser på studentene sjøl som en resurs!

Jeg skiller altså mellom RF og NKS. Men jeg mener også at NKS har et spesielt ansvar overfor RF. Hvis RF skal overleve krever det at NKS setter av et bestemt og begrensa antall folk til RF-jobbing, og gir disse folka mandat til å utforme den vidre politikken til RF sammen med de uavhengige som også finns i fronten. På denne måten kan det legges et reelt grunnlag for den vidre RF-jobbinga. Hvis alle NKS'ere skal trekkes ut av RF-jobbinga, betyr det å legge ned RF. Jeg har ingen tro på at det blir lettere å starte opp en sånn front seinere. Når skulle NKS få krefter til det?

Jeg mener at den koblinga som har vært mellom NKS og RF har bindi opp både NKS og RF. RF kan ikke begrense seg til å ha NKS til støtte sånn som det faktisk har vært, og som en del folk fortsatt tror er det eneste mulige. NKS kan ikke binde opp nye krefter i RF i tida framover, jeg mener at det ikke er ønskelig heller. Resultatet fram til nå har vært dårlig masselinje, både for NKS og for RF!

RF har et annet grunnlag for jobbinga si enn det NKS har. Likevel kan RF bli en støttespiller for NKS på egne premisser ved å tvinge folk til å ta stilling i konkrete saker. Den ideologiske kampen skjer på andre premisser idag enn i 70-åra. Dagens kamper er knytta mer direkte til studentenes egen livssituasjon. Skillelinjene går mellom en individualiserende "upolitisk" dvs. reaksjonær ideologi med folk som ikke tar personlig standpunkt, og folk som tar stilling til viktige enkeltsaker som kvinnekampen og kampen mot rasismen. RF må konkretisere plattformen si og gjøre den aktuell i forhold til disse kampsakene. RF må jobbe for at studentene tar stilling i disse sakene og bruke veggviser og resolusjoner i DNS til å skjerpe den ideologiske kampen. RF må klare å knytte til seg uavhengige folk. Den vidre oppbygginga av RF må skje gjennom at RF knytter allianser med forskjellige grupper i konkrete saker.

Om RF skal stille et kandidatstyre til valg i DNS, er uavhengig av om RF klarer å bli en reell front uavhengig av NKS. RF er avhengig av å drive valgkamp fordi dette er det viktigste virkemidlet RF har til å fremme politikken sin. Om RF har styrka seg nok gjennom en eller flere valgkamper til å kunne stille et reelt kandidatstyre må avgjøres av de folka som jobber med RF sjøl - på bakgrunn av at NKS allerede har bestemt størrelsen på sitt begrensa bidrag av folk til RF.

Til slutt: RF (og kanskje også NKS?) må klare å konkretisere hva det vil si å være student idag; er det viktig eller er det bare tull? Hva er det vi vil bruke kunnskapen vår til? Hva er innholdet av parola ENHET STUDENTER - ARBEIDERE PÅ KLASSEKAMPENS GRUNN idag?

Kalle.

Rød FRONT OG DNS.

Når dette nr. av 4.mai kjem ut, har RF-allmøte, med NKS sin støtte allerede vedtatt at RF skal stille til valg i DNS.

Føresetnaden er at det rett før GF skal vera eit kandidatstyre som er stort nok. DS avgjer kor mange organiserte NKS'arar som kan setjast av

DIREKTIV

Vedtaket inneber at alle, enten dei er same eller ei, skaffar seg to klipp og stiller på Generalforsamlinga i DNS. Dette krev ei viss planlegging, slik at ein plutsaleg ikkje står der med berre eitt klipp avdi ein blei sjuk uka før.

KVIFOR DNS

NKS prioriterer idag IK. Det har all rede gitt ein del gode resultat. Det er ikkje meininga å gå vekk frå det Samstundes er det viktig å vera klar over faren med å konsentrere seg om IK: me kan bli ein rein IK-organisasjon som slåss for bra reformer, men som på allmennpolitiske stand enten er solitt, eller i lite stand til å slåss for dei. Dette gjeld særleg nye folk, som blir verva gjennom IK.

DNS er faktisk de største forumet for politisk debatt i studentverda. Rødfront møter vil aldri kunne mobilisere så breitt, uansett kor gode tema dei har.

DNS gjev og høve og økonomi til å satse større, det kan huse AFGHANISTAN-konserter, * 1-mai festar, 8 mars festar, streikestøttearr. og liknande.

STUDA IDAG ER ANNLEIS ENN I HAUST

DKSF har, med god PR (og trass dårlege møter, tildels klart å auka medlemstallet til 1400. Dette betyr ikkje at det er 1400 DKSF-symparar der. ~~Men~~

-Dersom RF vinn valkampen, så er me ikkje i ein situasjon der 5-6 NKS'arar med 23 røyster bak seg skal vera styret, men i ein situasjon der mange utafor NKS har seent oss inn.

Eit nytt RF styre vil kunne overta dei positive utspela frå DKSF: Storhusfestar, program i posten, nye medlemmar. Det vil stilla krav til oppfølging, men vil ikkje lenger vera NKS sitt ansvar aleine.

Dersom me ikkje vinn er mindre skade skjedd enn om me ikkje

stiller i det heile. Å ikkje stille fleire ganger på rad undergrev eksistensgrunnlaget til RF.

BAKgrunnen for argumentasjonen er likevel først og fremst at DNS er viktig som politisk fora.

Kan ME VINNA ?

Som før nemnt treng me mange bak oss for å vinna. Men: Det er og store muligheter for allianser, både avdi DKSF ikkje er spesielt opptatt om læra (det betyr at folk kan meine at dei har gjort ein god jobb i DNS, men at dei vil røyste på andre om dei trur dei kan gjera eit ~~gj~~ bedre politisk og ålreit ellers) og avdi det ser ut til at me er dei einaste som stiller denne gangen.

Kven skal me satse på ?

- Det er massevis av nye folk som er medlemmer i DNS med både ett og to klipp som vil stemme RF på eit allmennt progressivt grunnlag om dei blir sourt og mobilisert til GF
- Tidlegare NKS'arar bør prastast med RU folk og partifolk likeså
- Folk me kan mobilisera utfrå frontgrunnlag (KF, Afg.h.kom. LAGOS, Mål ungdom
- Aktivister i Renteaksjonen
- Me bør presse Sidsfront til å ikkje stille seg på sidelinja.

Eit slikt mobiliseringsarbeid vil tena både RF og NKS uansett om me vinn, men målsettinga skal vera å vinna. Sett opp lister. Spør folk om dei vil vera med i styret. Diskuter møteprogram med dei. Gå på eit møte eller to saman med laget + venner.

Å ikkje stille nå, i redsel for å tape løyer ingenting.

Diskusjonen om DNS sin betydning, er imidlertid såvidt starta, og må fortsetta, uansett utfallet av RF sin valgkamp.

ELIN.

DEBATT

NKS GÅR OVER STREKEN NOK EIN GONG - I REAKSJONENS TENESTE?

Og bakgrunnen for denne grove påstanden er heller ikkje basert på bagatellar: Under NSU/landsting stemte NKS i blokk for at ei konservativ jente skulle sitte i NSU/sentralstyre saman med SosFront og Radikal Fellesfront (RFF). Og argumenta for denne politikken (håld deg fast):

1. Dei konservative hadde 1/3 av delegatane på landstinget. Det var difor rettferdig at dei vart representert.
2. Dei konservative er ikkje mindre radikale enn SosFront og RFF.
3. Det er viktig å få inn ulike politiske syn i sentralstyret. NSU sin politikk er for einsretta og einsidig slik den har fungert til no.

Denne argumentasjonen held kort og godt ikkje mål!!!

Til pkt. 1.:

At dei konservative var godt representert på landstinget skal ikkje

belønnast med representasjon i sentralstyret. Takk og pris at dei ikkje var fleire enn 1/3. Helst skulle det ikkje vore nokon. At dei i det heile var så godt representert, skuldast for dårleg politisk arbeid mellom venstresida i studentpolitikken.

Vi må jo hugse på at det å ta sentralstyret i NSU er resultatet av ein politisk kamp. Det er den organisasjonen som har fleirtalet på landstinget som får sentralstyret. Samansetting av eit slikt organ må for all del ikkje skje etter eit slags forholdstalsprinsipp. Kommunistar har så vidt eg veit alltid kjempa for prinsippet om at slike organ skal veljast etter politiske kampar/vurderingar, og politiske organisasjonar skal stilla i blokk.

Til pkt. 2.:

Dette vekker til live ein argumentasjon som m-l-rørsla brukte i 70-åra for å karakterisere SV som "sosialfascistar", og det er ein argumentasjon eg meinte det var lenge sidan m-l-rørsla hadde tatt eit oppgjør med. Det er klart det er ein skilnad mellom dei konservative og til dømes Radikal Fellesfront. Det skulle også berre mangle.

DEBATT

Er det ikkje ein viktig skilnad når dei konservative har ein politikk som fører til at forskninga vert styrt av næringslivet? Er det ikkje ein viktig skilnad når dei konservative går inn for at næringslivet skal ha høve til å finansiere delar av studia, og når dei same næringslivsfolka skal ha høve til å seie kva delar av studia dei meiner er viktige i tida framover? Dette er døme på ein svært reaksjonær politikk, som både SøsFront og RFF er grunnleggande usamde i, tilliks med NKS. Eksempla kunne godt ha vore fleire. Ein annan ting er det sjølsagt at SøsFront og RFF på enkelte område har ein feilaktig politikk. Men dette endrar likevel ikkje den totale vurderinga av desse organisasjonane.

Til pkt. 3.:

Eg meiner det er feilaktig at eit sentralstyret skal ha folk med ulikt politisk syn (jfr. blokkvalg i pkt 1). Eit sentralstyret skal ha folk som står på ei felles politisk plattform. Dette er ein nødvendig betingelse (for å bruka ein akademisk terminologi) for at ein organisasjon kan vera slagkraftig, og fungera effektivt. Dess fleire politiske fraksjonar i ein interesseorganisasjon, dess meir

tungrodd vert arbeidet. At NSU er einsretta er i prinsippet ein bra ting. Ville vi som NKS-arar ha vore interessert i tåpelege diskusjonar med konservative om vi hadde hatt NSU/sentralstyret? Sjølsagt ikkje. Som før sagt er samansettinga av sentralstyret resultatet av ein politisk kamp, ikkje byråkratisk samansetting etter talet på representantar.

Til slutt ein tankevekkar: Om vi skulle overføre NKS sin argumentasjon til dagens parlamentariske røyndom, ville i alle fall ikkje RV hatt rare sjansen. Tvert imot ville vi framleis hatt ei borgarleg regjering. I fylgje siste Gallup (Dagbladet 25.5.) hadde dei tradisjonelt kalla borgarlege partia hatt ein oppslutnad på 50.1 %, medan dei "sosialistiske" ville hatt ein oppslutnad på 49.5 % (inkludert Venstre og RV). Meiner vi verkeleg at den regjeringa vi har i dag er like god/dårleg som ei AP/V/SV-regjering?

Her har eg vel reist ein ny diskusjon; kva meiner vi om dei ulike regjeringsalternativa vi har framfor valet og NKS sin NSU-politikk. Eg ser gjerne at det vert ein diskusjon om begge.

IRAN - DEBATTEN

- TEORIEN OM DEI TRE VERDENE I PRAKSIS

Kva standpunkt ein hamnar ned på i dei konkrete politiske saker er avhengig av kva for teori ein arbeidar ut i fra.

Når NKS stort sett er i stand til å avvise alle forsøk på nedskjeringar og omfordlingar, er det fordi vi har ein teori om Staten. Når vi er i stand til å avvise såkalla internasjonalisering er det fordi vi har ein teori om imperialismen. Denne teorien seier òg at Norge er eit imperialistisk land og at arbeidsfolk har interessar som ikkje er bunde av statsgrensar. ("Arbeidarklassen har ikkje noko fedreland" - som det heiter i Det kommunistiske manifestet)

Kva standpunkt ein tar i debatten om Iran vil sjølsagt òg vere farga av kva for teori vi har. Eg meiner at standpunktet til Lindstad og andre som forsvarer Khomeini er ei naturlig og nødvendig følge av at dei brukar 3-verdenteorien (3-v-t).

KVA SEIER 3-VERDENTEORIEN ?

3-verdenteorien i ei geografisk og økonomisk oppdeling av verda. USA og Sovjetunionen er den første verda. Dei er overlegent dei sterkaste landa kva gjeld økonomi og militær slagkraft. Dei andre industrialiserte landa i Europa (vest og aust) saman med Japan, Australia, New Zealand, Canada er den andre verda. Den tredje verda er da resten av landa i Latin-Amerika, Asia og Afrika. Teorien seier så at det er landa i den tredje verda som er den sterkaste anti-imperialistiske krafta i dag. Vidare seier teorien at den 2. verda er ei potensiell anti-imperialistisk kraft som kan sameine seg med den 3. verda i kampen mot supermaktene (den 1. verda)

FEIL I 3-VERDENTEORIEN

Eg vil ikkje gå inn på alle feila i 3-v-t, men berre trekke fram det som gir grunnlag for eit feilaktig standpunkt i Iran-debatten.

Det første eg vil merke meg da er at 3-v-t tar einzijdig utgangspunkt i statar. Dermed gløymer ein at staten er ein klassereidskap. Vidare ser ein da bort fra dei indre forholda i eit land-klassekampen.

Det andre eg vil trekke fram er at 3-v-t har ein tendens til å sjå verda i eit einzijdig USA-Sovjet perspektiv. Dermed gløymer ein også klassekampen både i den 2. verda og i den 3. verda. Ein lar sjansen til å foreta ei konkret analyse gå fra seg fordi dei einskilde statane alle-

reide i utgangspunktet er definert som enten progressive eller reaksjonære. Indre nasjonale motseiingar forsvinn òg.

SPØRSMÅLET OM IRAN

Iran er eit land i den 3.verda. Ergo er Iran i utgangspunktet eit "progressivt land."

Dette gjeld i dag og det galt den gongen Sjahan satt ved makta. Derfor kunne Kina sende vennskaplige vitjingar til Iran få uker før Sjahan blei styrta.

Likeeins med Chile. Derfor kunne Kina opprette samkvem med Pinochet-regimet. At Kina oppretta slike samband blei forsvart av AKP(m-l). Derfor vil ein skilde ha oss til å støtte Khomeini-regimet i dag. Dessverre ser det ut til at leiande AKParar som Finn Sjøe og Sigurd Allern i hovudsak er same med Lindstad/Fosse & Co.

Spørsmålet om anti-imperialisme og den nasjonale sjølråderetten er ikkje spørsmål om abstrakte omgrep eller høglydte fyndord. Vi må gå inn på ei konkret analyse av dei konkrete forholda (som Lenin så treffande sa det).

Som marxistar er det vår plikt å ta stilling for arbeidarklassen og folket - uavhengig av kva for land det er vi snakkar om.

Når vi skal ta for oss t.d. Iran (eller eit anna land i den 3.verda) må vi sjå på kva forhold arbeidarklassen lever under. Vidare må vi ta opp kva forhold dei ein skilde nasjonane innanfor ei statsgrense lever under for å finne om vi kan snakke om at prinsippet om den nasjonale sjølråderetten blir respektert.

DEN IRANISKE STATSMAKTA

Revolusjonen i 1979 kasta ein fraksjon av borgarskapet ut av regjeringslokala. Revolusjonen hadde brei massestøtte ut fra at dei breie lag av folket håpa på ei demokratisering.

Vilkåra for revolusjonen kan delast i tre:

1. ein allianse mellom den delen av borgarskapet som var knytt til den private sektoren og den øvre delen av småborgarskapet.
2. ein einskaplig ideologi som sto i motsetnad til Sjahan. Denne ideologi var islam.
3. ein karismatisk leiari. Khomeini, som budde i Paris, synt seg å vere ein slik karismatisk leiari som kunne samle massestøtte.

Akkurat som i den borgarlige revolusjonen klarte Khomeini-klikken å få bøndene og arbeidarklassen til å delta ved at dei blei lova makt og demokrati. Dei undertrykte nasjonane i Iran, som den kurdiske, deltok under lovnad om at deira krav om eigen nasjonalstat skulle bli oppfylt.

Men virkeligheta var og blei annleis enn folket hadde tenkt seg. Den nye statsmakta manifesterte seg som eit nytt undertrykkarregime.

DEI INDRE FORHOLDA

Dei indre forholda i Iran skulle vere godt kjent. Politisk forfølging og undertrykking. 45 000 er avretta av politiske og religiøse grunnar. 150 000 er fengsla. Dei nasjonale minoritetane er like undertrykt som dei alltid har vore. Arbeidarklassen har ingen rettar. Levekåra er ikkje forbetra, tvert i mot. Lønnsnedslag har vore gjennomført. Jordbruket har store problem. Kvinnene har ingen rettar. Lovverket følger Koranen.

DEI YTRE FORHOLDA

Den USA-dominerte fraksjonen av borgarskapet blei kasta. I den grad Iran har gjort seg uavhengig av USA-imperialismen får dei mi fulle støtte. No er det likevel slik at vi må undersøke forholda litt nærare. Dei som har gjort det har komme til at Iran ikkje er blitt uavhengig av imperialismen. Forretningssambanda dei har oppretta, og som liksom skulle vere komne i staden for sambanda med USA, viser seg å i stor grad vere til amerikanske dotterselskap, f.eks. i Tyrkia.

Krigen er eit kapittel for seg. Irak gikk til åtak i 1980. Men det er ikkje eit argument for å støtte Iran. Irak har seinare sagt seg villig til fredsdrøftingar med utgangspunkt i at dei skulle gå tilbake til dei grensene som var før krigen starta. Dette er blitt avslått av Khomeini. Utan tvil er det sann at i dag er det ingen andre enn våpensmiene i vest, og aust som tjener på krigen. Offerer er folket i Iran og Irak.

ISLAM SOM IDEOLOGI

Islam er ingen frigjeringsideologi. Islam tar ikkje omsyn til dei nasjonale rettane. Islam tar ikkje omsyn til klassane. Islam er djupt kvinneundertrykkande.

Islam er ikkje ein progressiv ideologi. Tvert om er islam ein pre-kapitalistisk ideologi. I eit viss mon kan vi seie at islam fungerer anti-imperialistisk, men da ikkje på eit progressivt grunnlag. I den grad islam er anti-imperialistisk er det fordi det er ein reaksjonær ideologi - ein føydal ideologi. 18

GRUNNLAGET FOR Å STØTTE EIT REGIME

Generell støtte til eit regime er berre aktuelt i dei tilfella at arbeidarklassen har gripe makta. Støtte på einskildssaker både kan og må vurderast, men da ut fra ei avgrensning og konkret vurdering fra sak til sak.

Generell støtte til eit regime som det i Iran er såleis uaktuell.

Dette står i motsetnad til 3-verdenteorien som vil gi generell støtte til statane i den 3.verda. 3-v-t fungerer derfor reaksjonært i forhold til dei krava arbeidarklassen og dei andre delane av folket i 3-verdepland reiser.

3-v-t blir altså ein vestlig sjåvinistisk teori og ikkje ein teori for frigjering av folket og arbeidarklassen i den 3.verda.

Ein teori som ikkje tar omsyn til, eller vil skuve under teppet, den undertrykkinga som går føre seg i eit land, er ikkje brukelig for kommunistar.

ERIC

